

Stredoveký rozmach cirkvi stojí na falzifikátoch Pipina Krátkeho, ktorý bol prvým Karolínčanom po zavraždení Dagoberta II, posledného výkonného kráľa z rodu Merovejcov, a po nasledovnom odstránení Dagobertových legitímnych potomkov. Cirkev sa cítila Merovejcami ohrozenou. Ako pokračovanie rodu Dávida a ako Kristovi potomkovia, Merovejci nielen poznali, ale dokonca uplatňovali počas svojej vlády pravé kresťanstvo, čím sa potvrdzovala falošnosť cirkevnej dogmy. Cirkevná dogma bola dogmou otrokárskou a od svojich základov proti - kresťanskou. Dagobert II bol už za svojho života uctievaný ako Boh.

Akékoľvek zákony, ktoré cirkev nasledovne vydala vo svojom mene vypovedajú o jej morálnych hodnotách, a sú svedectvom akejkoľvek hodnoty samotnej tejto organizácie. Tu je jeden príklad jej kresťanskej lásky z oblasti zákonodarstva, tento krát namierený proti Katarom, ktorí tak ako Merovejci okolo 7. storočia, obnovili pravé kresťanstvo v Okcitanii, okolo 12 - 13. storočia:

PREDPISY SYNODY Z TOULOUSE OHĽADOM INKVIZÍCIE, 1229

1. **BISKUPI** musia v každej obci, či v meste, či mimo, ak treba primäť jedného kňaza a dvoch občanov dobrej povesti, aby títo pod prísahou dôkladne a verne vyhľadávali heretikov vo svojich obciach, v podozrivých domoch, v podzemných miestnostiach a v prístavbách, a v iných skrýšach. Ak objavia heretika, jeho nasledovníka, pomocníka, alebo ochrancu, a zatiaľ čo si musia dať pozor aby títo neunikli, musia to dať urýchlene na vedomie biskupovi a majordómovi paláca, alebo jeho súdnemu vykonávateľovi, za účelom ich náležitého potrestania (v súlade s príkazom episkopálnej inkvizície podľa postupu ustanoveného synodami z Verony, Bourges, Narbonne, a dvanástej všeobecnej synody).

2. Opáti, ktorí nespádajú pod episkopálnu právomoc, musia konať tak isto ako biskupi.

3. Miestni vládcovia majú nariadiť v každej oblasti dôsledné pátranie po heretikoch v mimo mestských obydlíach, v domoch a v lesoch, a aby sa zničili ich skrýše.

4. Ktokoľvek, kto povolí heretikovi pobyt na svojom majetku, či za peniaze alebo z akéhokoľvek iného dôvodu, ak sa prizná a je odsúdený, stratí všetok svoj majetok navždy a jeho telo sa postúpi svetským úradom na potrestanie.

5. Aj ten bude potrestaný, koho majetok sa stal útulkom heretikov, hoc aj bez jeho vedomia, ale v dôsledku nedbalosti.

6. Dom, v ktorom sa nájde heretik, musí byť strhnutý a majetok zhabaný.

7. Súdny vykonávateľ, ktorý žije na podozrivom mieste a nie je dôkladný vo vyhľadávaní heretikov, stratí svoj úrad a nebude mu dovolené zamestnanie tam, alebo na akomkoľvek inom mieste.

8. Aby sa zabránilo tomu, že by bol nevinný človek potrestaný alebo že by bol krivo obvinený z herézy, rozkazujeme, aby nikto nebol trestaný ako heretik alebo nasledovník herézy, pokiaľ ho za takého nevyhlási biskup alebo iný klerik.

9. Každému je dovolené pátrať po heretikoch na územiach, ktoré patria druhým, a súdny vykonávateľ im musí pomáhať. Podľa tohto príkazu kráľ môže pátrať na území grófa z Toulouse, a gróf z Toulouse na území kráľa.

10. Ak bol niekto poškrvnený herézou a dobrovoľne sa jej vzdá, nie je mu dovolené ostať v dome, kde predtým býval v prípade, že by bol dom v podozrení z herézy. Musí sa presťahovať do katolíckeho domu, na ktorý nepadlo podozrenie. Okrem toho musí nosiť dva kríže na svojom kabáte, jeden na pravej a jeden na ľavej strane a tieto musia byť odlišnej farby od jeho kabáta. Takým osobám sa nesmie zveriť verejný úrad a nesmú byť pripustené k právnym

úkonom, s výnimkou ak by im pápež, alebo jeho legát obnovil ich plnoprávnosť po náležitom pokání.

11. Biskup musí uväzniť kohokoľvek kto sa nedobrovoľne vrátil k cirkvi, zo strachu zo smrti alebo pre akýkoľvek iný dôvod, aby mohol vykonávať svoje pokánie alebo aby nemohol zvädzať druhých. Ktokoľvek, kto si ponechá svoj majetok, musí na príkaz preláta hradiť svoje potreby. Ak nevlasťni nič, v takom prípade sa prelát musí o neho postarať.

12. Všetci členovia farnosti budú prisahať biskupovi, že budú chrániť katolícku vieru a že budú prenasledovať heretikov podľa svojich možností. Túto prísahu je treba obnoviť každé dva roky.

13. Po dosiahnutí veku dospelosti sa musia muži a ženy spovedať kňazovi zo svojich hriechov tri krát do roka, alebo s povolením ich kňaza inému kňazovi. Uložené pokánia musia vykonávať pokorne a podľa svojich síl a sväté sviatosti Eucharistie musia prijímať tri krát do roka. Ktokoľvek kto tak nerobí, je v podozrení, že je heretikom.

14. Laikom nie je povolené vlastniť knihy Starého a Nového Testamentu, len žaltár, breviár, alebo mariánske antifóny, a tieto knihy nie sú v ľudovom jazyku.

15. Profesiou lekára nesmie vykonávať nikto, kto je obžalovaný z herézy, alebo je čo aj len v podozrení z herézy. Po udelení svätého prijímania od svojho kňaza musí chorý človek dať pozor, aby ho nenavštívil žiadny heretik alebo niekto, kto je v podozrení z herézy, lebo hrozné veci sa už udiali ako výsledok takých návštev.

17. Žiadny prelát, barón alebo iný predstavený nezverí úrad súdneho vykonávateľa alebo správcu žiadnemu heretikovi alebo nasledovníkovi herézy, a nebude udržiavať v jeho službách niekoho, kto bol odsúdený alebo je v podozrení z herézy.

18. Ten, komu bolo právne dokázané prostredníctvom dobrých a úctyhodných ľudí pred biskupom, že má zlú povesť, bude obvinený z herézy alebo bude v podozrení z herézy...

42. Ženám, ktoré vlastnia hrady alebo pevnosti nie je dovolené vydávať sa za nepriateľov viery a mieru ...

44. Komukoľvek, kto je príliš chudobný na to, aby si sám zaplatil právnik, ho má kúria poskytnúť, ak treba.

45. Kazatelia musia vysvetliť tieto predpisy svojim farníkom štyri krát do roka.

Dodatok - poznámka: K vysvetleniu a príkladom ako tento proces v skutočnosti prebiehal nazrite tu:

http://www.dhaxem.com/data/handt_sl/Stredoveka_Rimska_Inkvizicia.pdf

Prebrané:

<http://www.scrollpublishing.com/store/Aquinas-Heretics.html>

Predslov napísala a z angličtiny do slovenčiny preložila Corascendea, novodobá katarská parféta.

www.dhaxem.com